

TIMES

Europaren joko zikina, bost puntutan

Mikel Garcia Idiakez

@mikelgi

Errefuxiatuak gainera kentzeko denak balio du. Etiketik eta legetik urrun dagoen politika darama 2012an Bakearen Nobela jaso zuen Europar Batasunak.

Ostikoa Turkiara. Grezian pilatuta dauden errefuxiatuak, Europar Batasunaren ustez babesa behar ez dutenak –errefuxiatu ekonomikoak direlako edo Europaren arabera herrialde nahikoa gatazkatsuak ez direlako– Turkiara kaleratuko dituzte. Berdin dio horretarako Erdoganen Gobernuari 6.000 milioi euro ordaindu behar izatea, Turkiak giza eskubideak sistematikoki urratzea, kurduen aurkako gatazka militarra bizi-bizi egotea, herrialde hartan errefuxiatuentzako gutxieneko baldintzak ziurtatuta ez izatea edota Turkiak Siria-ko gerran parte-hartze zuzena edukitzea; errefuxiatuak kanpora bidali baditzake, beste alde batera begiratuko du Europar Batasunak. Trukean, Turkian dauden errefuxiatu siriarrak hartuko omen ditu EBk, baina akordioan argi utzi du Europako herrialdeek ez dutela betebeharrak errefuxiatuok birkokatzerako konprometitzeko, beraz ez dirudi oso fidagarria hala egingo dutenik. Bide batez, mezua argia da Europara ihesean datozenentzat: ez gurutzatu itsasoa, bueltan bidaliko zaituztegu Turkiara.

Ikuskizun danteskoa Grezian. Grezian Idomeni kanpalekuan pilatuta bizi diren 14.000 lagunentzako ere garbia da mezua:

Turkiara bidaliko zaituztegu, edo Grezian mantenduko, baina ez zarete Europar baneratu. Mazedoniak muga itxi ostean eta negu betean, okerrera egingo du Grezian dauden errefuxiatuen egoerak. Lokatz gainean bustita dauden kanpin-dendetan egiten dute lo eta jasangaitzak dira baldintzak.

Lehenengo eta bigarren mailakoak. Aipatu moduan, siriarrak edo irakiar ez direnak ez dituzte errefuxiatutzat hartzen, eta siriarrak edo irakiarren egoera gogorra bada, are gogorragoa da beste herrialde batzuetatik ihesean datozen migratzaileentzat. Ateak itxita dituzte zuzenean. Greziara iristen direnen %40 inguru afganiarrak dira, talibanen eraso etengabeen biktimak euren lurraldean, baina horiek ez dute babesik behar, Europaren aburuz.

Legea, zer da hori? Asiloa behar dutenei babesa emateko betebeharra ez da konplizten ari Europa eta Genevako hitzarmenak dioen arren asilo eskaerei indibidualki –eta ez kolektiboki– erantzun behar zaiela edo ezin direla asilo eskatzaileak jatorriko herrialdearen arabera diskriminatu, kontrakoak egiten ari da Europar Batasuna.

Iruzurra. Europako estatuen artean errefuxiatuak birkokatzerako plana hutsaren hurrengoa izaten ari da, lotsagarria da herrialdeek hartu dituzten errefuxiatuen kopurua eta gobernuburuaren konpromisoak haizeak eraman ditu. Alderantziz, gero eta kontrol eta muga gehiago jarri dituzte Europar, gotorlekua ondo babesteko.

EKONOMIAREN TALAIAN

Euskal Herria, lan erreforma beraren gatibu

Juan Mari Arregi

Frantziako Gobernuaren ezkerreko sektoreak, sindikatuak eta ikasle mugimenduek –Euskal Herrikoek barne– mobilizazioak hasi dituzte, Hollanderen exekutiboari erronka botereaz lan erreforma berriaren proiektuarekin atzera egin edo gutxienez funtsean alda dezan. Martxoaren 31rako iragarritako dagoen greba eta mobilizazio egun orokorraren atariko baina ez da izan. Lan erreforma onartzen bada, Ipar zein Hego Euskal Herriko herritarrak lan prekarietate eta kaleratze merkearen gatibu izango dira neurri berean, Frantziako Gobernuaren asmoa baita Espainiako Estatuan indarrean dagoen legea kopiatzea.

Formalki asteen 35 lanorduko lege ukiezina aldatzen ez den arren, proiektu frantziarrak atzerabiderik gabeko ekintzen bidez leherraraziko du. Arrazoi ekonomikoengatik egindako kaleratze bidea ematen die –lau hiru hilekotan galera edo fakturazio gainbehera edukitzea nahikoa litzateke– eta kaleratze-gatik eman beharreko indemnitazioen mugak jaisten ditu: 20 urteko antzinatasuna dutenentzat 15 hilabeteko soldata, orain duten 24 eta 27 hileko soldataren ordez. Patronala pozez zorutzen dago eta ez du nahi langileen oposizioak “merkealdia” ekartzetik.

Bai eskuineko gobernua –Espainiako Estatua kasu– bai ezker sozialdemokrazia kapitalismoaren interesei daude. Euskal Herria, estatu eta gobernu horien gatibu da, baita euren erreformena ere, eta ondo egingo luke bere bidea bilatzen hasiko balitz eredu sozio-ekonomiko eta laboral alternatibo baterantz, kapitalismoa gainditu eta herritarren zerbitzura egoteko, batez ere ahulenen eta behar gehien dutenen zerbitzura.